

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 stycznia 2023 r. – ojciec/matka

(Sprawa C-35/23, Greislzel ⁽¹⁾)

(2023/C 112/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca i strona wnosząca środek odwoławczy: ojciec

Strona przeciwna i druga strona postępowania odwoławczego: matka

Uczestnik: dziecko L, adwokat (osoba reprezentująca interes dziecka)

Pytania prejudycjalne

W jakim zakresie mechanizm regulacyjny ujęty w art. 10 i art. 11 rozporządzenia nr 2201/2003 ⁽²⁾ Bruksela IIa ogranicza się do postępowań prowadzonych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej?

A konkretnie:

1. Czy art. 10 rozporządzenia Bruksela IIa znajduje zastosowanie – co skutkuje utrzymaniem jurysdykcji sądów w dotychczasowym państwie pobytu – jeżeli przed uprowadzeniem dziecko miało zwykły pobyt w państwie członkowskim Unii Europejskiej (Niemczech), a postępowanie w sprawie powrotu dziecka na podstawie konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę toczy się między państwem członkowskim Unii Europejskiej (Polską) a państwem trzecim (Szwajcarią) i w postępowaniu tym odmówiono powrotu dziecka?

W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

2. Jakie wymogi obowiązują w odniesieniu do podniesienia okoliczności utrzymania jurysdykcji w ramach art. 10 lit. b) pkt i) rozporządzenia Bruksela IIa?
3. Czy art. 11 ust. 6–8 rozporządzenia Bruksela IIa znajdują zastosowanie również w wypadku prowadzenia postępowania w sprawie powrotu dziecka na podstawie konwencji haskiej dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę między państwem trzecim a państwem członkowskim Unii Europejskiej jako państwem schronienia, jeżeli przed uprowadzeniem dziecko miało zwykły pobyt w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Niniejsza sprawa jest oznaczona fikcyjną nazwą, która nie odpowiada prawdziwemu nazwisku uczestnika postępowania.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 listopada 2022 r. w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19, PPK/Rada, wniesione w dniu 27 stycznia 2023 r. przez Kurdistan Workers' Party (PKK)

(Sprawa C-44/23 P)

(2023/C 112/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Kurdistan Workers' Party (PKK) (przedstawiciele: adwokaci A.M. van Eik, T. Buruma)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19 w zakresie, w jakim oddalano w nim skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/513 ⁽¹⁾ z dnia 26 marca 2015 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1325 ⁽²⁾ z dnia 31 lipca 2015 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/2425 ⁽³⁾ z dnia 21 grudnia 2015 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/1127 ⁽⁴⁾ z dnia 12 lipca 2016 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/150 ⁽⁵⁾ z dnia 27 stycznia 2017 r., rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1420 ⁽⁶⁾ z dnia 4 sierpnia 2017 r., decyzji Rady (WPZiB) 2019/25 ⁽⁷⁾ z dnia 8 stycznia 2019 r. oraz decyzji Rady (WPZiB) 2019/1341 ⁽⁸⁾ z dnia 8 sierpnia 2019 r. w zakresie, w jakim dotyczą one PKK (znanej również pod nazwami KADEK i KONGRA-GEL);
- wydanie ostatecznego orzeczenia w kwestiach będących przedmiotem niniejszego odwołania i stwierdzenie nieważności tych rozporządzeń wykonawczych i decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one PKK (znanej również pod nazwami KADEK i KONGRA-GEL);
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z niniejszym odwołaniem oraz z postępowaniem w sprawach połączonych T-316/14 RENV i T-148/19 wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że w zaskarżonym wyroku Sąd popełnił błędy w następujących kwestiach:

- I. Sąd naruszył prawo w odniesieniu do art. 1 ust. 3 akapit pierwszy wspólnego stanowiska 2001/931 ⁽⁹⁾ (zwanego dalej „WS 931”), w szczególności co się tyczy dokonanej w wyroku wykładni „celów” i zastosowania tego przepisu w niniejszej sprawie. Sąd błędnie uznał, że należy oddalić zarzut dotyczący naruszenia art. 1 ust. 3 WS 931.
- II. Sąd błędnie orzekł, że Rada mogła oprzeć się na decyzji ministra spraw wewnętrznych Zjednoczonego Królestwa z dnia 29 marca 2001 r. (zwanego dalej „decyzja UK 2001 r.”) jako decyzji w rozumieniu art. 1 ust. 4 WS 931, ponieważ nie jest jasne, czy wydarzenia wskazane w uzasadnieniach w związku z decyzją UK z 2001 r. leżą u podstaw decyzji UK z 2001 r., wydarzenia te nie są już aktualne i nie pozwalają na stwierdzenie, że wnosząca odwołanie jest grupą terrorystyczną w rozumieniu tego przepisu. Sąd błędnie uznał, że należy oddalić zarzut dotyczący naruszenia art. 1 ust. 3 i art. 1 ust. 4 WS 931 w zakresie, w jakim zaskarżone środki zostały oparte na decyzji UK z 2001 r.
- III. Sąd błędnie orzekł, że w ramach dokonanego przez Radę przeglądu dochowano obowiązków wynikających z art. 1 ust. 6 WS 931, że został on przeprowadzony w należytej formie oraz że zarzut wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym art. 1 ust. 6 został naruszony przez Radę, należy oddalić w odniesieniu do aktów z lat 2015–2017 i decyzji z 2019 r.
- IV. Sąd naruszył prawo w odniesieniu do zasady proporcjonalności i błędnie zastosował ją w niniejszej sprawie.

V. Sąd błędnie uznał, że Rada spełniła obowiązek uzasadnienia.

-
- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/513 z dnia 26 marca 2015 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 790/2014 (Dz.U. 2015, L 82, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1325 z dnia 31 lipca 2015 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/513 (Dz.U. 2015, L 206, s. 12).
- (³) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/2425 z dnia 21 grudnia 2015 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1325 (Dz.U. 2015, L 334, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/1127 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2425 (Dz.U. 2016, L 188, s. 1).
- (⁵) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/150 z dnia 27 stycznia 2017 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1127 (Dz.U. 2017, L 23, s. 3).
- (⁶) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/1420 z dnia 4 sierpnia 2017 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/150 (Dz.U. 2017, L 204, s. 3).
- (⁷) Decyzja Rady (WPZiB) 2019/25 z dnia 8 stycznia 2019 r. dotycząca zmiany oraz aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/CFSP w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylenia decyzji (WPZiB) 2018/1084 (Dz.U. 2019, L 6, s. 6).
- (⁸) Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1341 z dnia 8 sierpnia 2019 r. aktualizująca listę osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz uchylająca decyzję (WPZiB) 2019/25 (Dz.U. 2019, L 209, s. 15).
- (⁹) Wspólne stanowisko z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. 2001, L 344, s. 93).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Niemcy) – PM/Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung, przy udziale: CM

(Sprawa C-304/22 (¹), PM)

(2023/C 112/37)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 318 z 22.08.2022 r.